

DE STANDAARD ANALYSE

ANJA OTTE

Vrienden van de advocaat

WAAROM DE NOTA VAN MARC UYTTENDAELE VRAGEN OPROEPT

- > Geen regels voor opdrachten aan advocaten
- > Uyttendaele heeft de schijn tegen
- > Meer terughoudendheid kan geen kwaad

De naam Marc Uyttendaele laten vallen, is voldoende om menig oor te doen spitsen in de Wetstraat. De welbespraakte Brusselaar is een grondwetspecialist, professor aan de ULB, bekend opiniemaker in Franstalig België en de advocaat in een heel pak zaken van verschillende overheden.

Hij is echter ook de echtgenoot van PS-boegbeeld Laurette Onkelinx. De liefde van zijn leven, noemt hij haar. 'Zonder mijn huwelijk was dit geen nieuws geweest', zegt hij over het uitlekken van een interne nota van zijn hand, die met pijnlijk veel details beschrijft hoe hij de portefeuille van zijn kantoor hoopt te vergroten dankzij zijn uitstekend netwerk op verschillende PS-kabinetten.

Het document wemelt van zinnetjes die de verbeelding prikkelen. 'Zal ik er eens over praten met Elio', schrijft Uyttendaele, nadat hij zich erover beklaagd heeft dat de stad Bergen hem geen constante stroom dossiers oplevert. De Post en Belgacom zijn volgens de nota nog geen cliënten, maar vormen wel 'een interessant denkspoor'.

Dat de nota niet voor de openbaarheid bedoeld was, is duidelijk. Het demonstreert de werkwijze van Uyttendaele, de omvang van zijn netwerk, de gemoedelijkheid waarmee hij met top-PS'ers omgaat. Maar omtrent ze ook praktijken die niet door de beugel kunnen? Nee, zegt het echtpaar Uyttendaele-Onkelinx in koor. Ook Frederique Delcor, het hoofd van de PS-studiedienst en de bestemming van de nota, benadrukt dat er niets mis mee is. De nota is zeven maanden in zijn bezit, zegt de persoonlijke vriend van Uyttendaele en sindsdien heeft hij nog geen enkele demarche in dit verband ondernomen. 'Enkel als ik om advies gevraagd word bij het aanstellen van een advocaat prijs ik meneer Uyttendaele aan. Omdat ik weet dat hij bekwaam en efficiënt is op het gebied van publiek en administratief recht'.

Toch beseft ook Uyttendaele dat zijn optreden vragen oproept. 'Onvermijdelijk kleeft hier een *parfum de scandale* aan', voorspelde hij woensdag. Hij ontkent

Marc Uyttendaele heeft de schijn tegen. © put

het belang van persoonlijke relaties bij het binnenhalen van zaken ook niet. 'Elke advocaat doet het op zijn manier: sommigen op mondaine recepties, anderen via serviceclubs. Ik heb enkele vrienden en ik stel vragen', zei hij gisteren.

Een aantal Vlaamse partijen is in elk geval niet van plan de zaak blauwblauw te laten. De N-VA noemt het 'een deontologisch probleem' dat paars opdrachten aan Uyttendaele toeweest 'zonder enige vorm van transparantie en objectiviteit'. De partij wil premier Verhofstadt

hierover interpellieren in de Kamer en vraagt volledige openheid. Vlaams Belang is hetzelfde van plan.

Vlaams Belanger Francis Van den Eynde ondervroeg de regering-Verhofstadt II hierover al dit voorjaar. Uit het antwoord bleek dat Uyttendaele tijdens de vorige legislatuur voor meer dan 300.000 euro opdrachten binnenhaalde bij federale kabinetten. De opdrachten kwamen van PS-kabinetten, maar ook van dat van Peter Vanvelthoven (SPA) en Marc Verwilghen (Open VLD). Het was overigens de vrees dat — met de PS in de oppositie — deze bron van inkomsten zou opdrogen die Uyttendaele er in juli 2007 toe aanzette de denktoefening in de nota te maken.

Uyttendaele wil niet langer afhankelijk zijn van de 'grillen' van de politiek

Uyttendaele is niet de enige die via relaties overheidsdossiers losweekt. In zijn eigenste nota heeft het over dossiers die de MR — de partij die hoogstwaarschijnlijk achter het lek zit — systematisch aan andere kantoren toewijst. In 2004 ontstond ook beroering toen de 24-jarige zoon van minister Marc Verwilghen (VLD) benoemd werd als advocaat van het ministerie van Financiën in Turnhout. Christophe Verwilghen trok zich uiteindelijk terug.

Als advocaat moet Uyttendaele zich hoeden voor mogelijke belangenconflicten. Hij kan moeilijk voor en tegen dezelfde partij pleiten. Hier komt hij wel eens een nauwere schoentjes, bijvoorbeeld als hij kolonel Jean Pierson verdedigt tegen Defensie. De federale staat dus, waar hij zoveel voor werkt.

Omdat er geen regels bestaan over de manier waarop zaken toegewezen worden aan advocaten, is verder strikt gezien niets mis met de praktijken die de nota beschrijft. Toch heeft Uyttendaele de schijn tegen, beseffen hij zelf en zijn echtgenote. Beiden pleitten daarom gisteren voor objectieve procedures bij de toekenning van opdrachten aan advocaten. Hun pleidooi, oprecht of niet, komt wel rijkelijk laat.

Als echtgenoot van een prominent minister had Uyttendaele beter meer terughoudendheid aan de dag gelegd. De schandaalgeur en het beeld van 'duivelspaar' was in dat geval achterwege gebleven. Advocaten hebben het in dit verband over een zaak van 'kiesheid'. Zelf is Uyttendaele overigens ook al tot dit inzicht gekomen, al is de motivatie daarachter van een andere aard. Om de werkzekerheid in zijn kantoor veilig te stellen, wil hij zich 'terugplooiën' op minder politieke zaken. Uyttendaele wil niet langer afhankelijk zijn van de 'grillen' van de politiek. Je weet maar nooit wanneer de PS nog eens naast de meerderheid valt. In zijn nota verwijst hij onder meer naar Belgacom, De Post, het Voedselagentschap en de Franstalige tegenhanger van Kind & Gezin als potentiële 'minder politieke' cliënten. 'Elk idee is welkom', luidt de laatste zin.

Anja Otte is redactrice Wetstraat
Elke dag beantwoordt De Standaard een actuele vraag

ONLINE
www.standaard.be/analyse

WAARDE REDACTIE

Smedes

Hoogst opmerkelijk hoeveel mensen me de oren willen wassen over een wetenschappelijk onderzoeksproject dat nog van start moet gaan. Taede Smedes wil zelfs mijn universiteit de les lezen en vraagt zich af 'wat haar bezielt om Braeckman deze mini-nobelprijs te verlenen'. Een suggestie: de goedkeuring van mijn project heeft misschien iets met de wetenschappelijke aspecten ervan te maken? Taede Smedes had me kunnen contacteren om de projecttekst op te vragen, dan was hij iets beter geïnformeerd. Ik wees er al meerdere malen op dat de financiering van dit project al bij al bescheiden is. Net genoeg om één onderzoeker aan het werk te zetten, naast wat zogenaamde 'werkingsmiddelen'. Smedes opmerking over een 'mini-nobelprijs' is bijgevolg misleidend.

Verder denkt hij dat ik ambigu ben over de mogelijke ideologische aspecten van de evolutietheorie. Nochtans ben ik daarover al

tijd zeer duidelijk: uit evolutietheorie kan men geen zingeving afleiden. Maar velen denken dat hun manier van aan zingeving doen erdoor wordt bedreigd. Welnu, als iemand zijn zingeving 'fundeert' op een letterlijke interpretatie van de bijbel of de koran, dan is moderne wetenschap inderdaad bedreigend. Ik heb dus geen 'onderhuidse wens om een atheïstische levensbeschouwing te promoten', maar wil de kennis over evolutietheorie verbeteren. Een doelstelling waarvan Smedes zelf herhaaldelijk opmerkt dat ze nuttig en noodzakelijk is.

Smedes prijst vervolgens zichzelf aan: 'Braeckman zal de hulp van theologen nodig hebben.' Er zullen zeker theologen nodig zijn om aan creationisten uit te leggen waarom hun theologische interpretaties niet stroken met moderne theologische inzichten. Zelf wil ik me voornamelijk bezighouden met wetenschapspopularisering. Smedes ziet daar niet veel heil in: in de Verenigde Staten

doet men veel aan wetenschapspopularisering, maar het creationisme is er zeer populair. Het verband dat Smedes suggereert is evenwel betwistbaar. Wie weet hoeveel sterker het creationisme er zou zijn mocht men niet aan wetenschapspopularisering doen?

Johan Braeckman, Universiteit Gent

Verkeersbos

Op 30 januari reed ik tegen het middaguur aan op de E40 richting Brussel. Het regende. Ter hoogte van de verkeerswisselaar met de Ring richting Gent, Antwerpen, Bergen, Charleroi sorteren vrachtwagens en al wie de ring op moet naar rechts. Ik moet naar Brussel Centrum, zie in mijn achteruitkijkspiegel dat op het linker rijvak een kleine zwarte wagen mij aan het inhalen is. Een seconde later schiet die zonder richtingaanwijzer, als een katalpulp naar rechts. Te laat de signa-

lisatie gezien door de muur van vrachtwagens? Ik heb er het raden naar. Door een bruiske rembeweging ben ik aan het slippen gegaan en frontaal tegen een van die reuzen van de weg gebotst. Ik leef nog. De kleine zwarte wagen die het gevaarlijk manoeuvre uitvoerde, is gezwind de ring opgereden. Ik ben naar Saint Luc afgevoerd. Minister Crevits heeft overschot van gelijk. Die verkeersborden op middenberm moeten er komen.

Anne-Marie Viaene (Blanden)

Blair

In zijn opinieartikel geeft Philippe de Schoutheete drie fundamentele redenen aan waarom we ons moeten verzetten tegen de kandidatuur van Tony Blair voor de post van eerste president van Europa. Wat nog meer benadrukt kon worden, is het feit dat het Verenigd Koninkrijk zich in het verleden, en nog altijd, verzet heeft tegen het uitbouwen van

het politieke en meer nog het sociale Europa. In zijn memoires is Wilfried Martens daar heel duidelijk over: 'Sommige Britten en zeker een belangrijk deel van de Britse conservatieven beschouwden zich veel meer als een deel van de Verenigde Staten dan als een lid van de Europese Unie. Dat is zeker de kern van het probleem....Ze (Thatcher) was tegen de uitbouw van de 'communautaire instellingen' en vond het Europese sociale model gruwelijk.' Als het 'sociale' Europa geen tegenwicht biedt tegen het economische, zeg maar kapitalistische Europa, dan is dit in de eerste plaats aan het Verenigd Koninkrijk te wijten. Het zou dan ook een kaakslag zijn voor de Europeanen om Blair als eerste president van Europa te moeten aanvaarden.

Gaby Feys (Torhout)

Antisemitisme

Een cafébaas in Brugge weigert